

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
STALNA SLUŽBA U GRUBIŠNOM POLJU
Grubišno Polje, Kolodvorska 2

Poslovni broj: P-245/2026-17.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Grubišnom Polju, po sucu toga suda Milki Katić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Marijana Gloca, Turčević Polje 61, Turčević Polje, OIB: 27456325601, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Volić, Ružička & Cabadaj Cafuta, odvjetnicima iz Garešnice, V. Nazora 4, protiv tuženika Hrvatske radiotelevizije, Prisavlje 3, Zagreb, OIB: 68419124305, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 15. srpnja 2026. godine u prisutnosti tužitelja osobno uz punomoćnicu te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, temeljem članka 335. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), dana 28. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan a koji glasi:

"I. Proglašava se nedopuštenom pljenidba i prienos u postupku izravne naplate koja se vodi na računima tužitelja MARIJANA GLOCA iz Turčević Polja, Grubišno Polje, Turčević Polje 61, OIB: 27456325601 kod Financijske agencije na temelju ovršne isprave – rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Željke Maroslavac od dana 27. lipnja 2012. godine, posl. broj Ovr-8847/12.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak postupka zajedno sa zateznom kamatom koja se obračunava po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena pa sve do isplate, sve u roku 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu ovome sudu protiv tuženika radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

U tužbi navodi da je zaključkom suda od dana 11. ožujka 2026. godine, posl. broj Ovr-485/2026-5 upućen da u roku od 15 dana od pravomoćnosti ovog zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe (izravne naplate kod Financijske agencije povodom zahtjeva ovrhovoditelja Hrvatske radiotelevizije, Prisavlje 3, Zagreb, OIB: 68419124305, na temelju rješenja javnog bilježnika Željke Maroslavac od 27. lipnja 2012. godine pod poslovnim brojem OVRV-8847/12) nedopuštenom zbog razloga

zbog kojih je podnio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenima, tj. da je nastupila zastara tražbine ovrhovoditelja (čl. 50. st.1. toč 11. Ovršnog zakona).

Tužitelj je od strane tuženika blokiran na temelju zahtjeva za izravnu naplatu upućenog Financijskoj agenciji zajedno sa rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Željke Maroslavac od dana 27. lipnja 2012. godine, posl. broj Ovr-8847/12, a radi naplate potraživanja i to glavnice u iznosu od 63,71 EUR / 480,00 kuna i troškova ovršnog postupka od 132,23 EUR / 996,25 kuna, sve sa zakonskom zateznom kamatom.

Tužitelj je za blokadu, odnosno za zahtjev za izravnu naplatu saznao tek naknadno jer o istome nije zaprimio obavijest te nije znao uopće o kakvom dugu se radi.

Obzirom da je ovrha koju tuženik vodi na temelju zahtjeva za izravnu naplatu putem Financijske agencije pokrenuta na temelju rješenja o ovrsi koje je doneseno još 2012. godine, a da je zahtjev za izravnu naplatu podnesen 5. prosinca 2025. godine, razvidno je da je u konkretnom slučaju nastupila apsolutna zastara naplate potraživanja temeljem naznačenog rješenja te predmetna ovrha nije dopuštena i ovom prilikom tužitelj po svojim punomoćnicima stavlja prigovor apsolutne zastare.

Naime, člankom 233., stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023) propisano je:

„Sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare.“

Tužitelj napominje da po citiranim ovrhama nikada nije bilo nikakve naplate.

Naime, iz očevidnika svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate proizlazi da je predmetna osnova posl. broj Ovr-8847/12 prvi puta evidentirana na Financijskoj agenciju u očevidniku dana 20. veljače 2013. godine, a koju je Financijska agencija prestala izvršavati sukladno članku 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima dana 4. kolovoza 2018. godine, a da pri tome u razdoblju od 2013. godine do 2018. godine nije bilo naplate po predmetnoj osnovi.

Iz svega navedenog razvidno je da je nastupila zastara potraživanja, a isti stav proizlazi i iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj Rev-946/2008-2 od dana 27. listopada 2010. godine, u kojoj presudi je spomenuti sud zauzeo stav da se, ukoliko se ovrhovoditelj nije uspio naplatiti zbog nedostatka novčanih sredstava na računu tužitelja, zastara računa od sljedećeg dana od dana kada je osnova prvi puta dostavljena Financijskoj agenciji na provedbu.

U konkretnom slučaju, osnova je Financijskoj agenciji dostavljena 20. veljače 2013. godine pa se zastara računa od dana 21. veljače 2013. godine, iz čega jasno proizlazi da je u konkretnom slučaju protekao rok od 10 godina te da je potraživanje tuženika u zastari, s obzirom da nije bilo naplate.

Stoga, predlaže da sud donese presudu kojom se proglašava nedopuštenom pljenidba i prijenos u postupku izravne naplate koja se vodi na računima tužitelja MARIJANA GLOCA iz Turčević Polja, Grubišno Polje, Turčević Polje 61, OIB: 27456325601 kod Financijske agencije na temelju ovršne isprave – rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Željke Maroslavac od dana 27. lipnja 2012. godine, posl. broj Ovr-8847/12, te kojom se nalaže tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak postupka zajedno sa zateznom kamatom koja se obračunava po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska

središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena pa sve do isplate, sve u roku 15 dana.

2. Tužba je dostavljena tuženiku na odgovor koji se očitovao u pismenom podnesku od 16. travnja 2026. godine u kojem navodi da u cijelosti osporava osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva.

Tuženik u cijelosti osporava sve činjenice navedene u tužbi, osim onih činjenica koje su izričito potvrđene od strane tuženika.

Nije sporno da je tuženik na temelju Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Željke Maroslavac od dana 27. lipnja 2012. godine, posl. broj Ovr-8847/12 (u nastavku: „Rješenje“), podnio Financijskoj agenciji (u nastavku: „FINA“) zahtjev za izravnu naplatu protiv tužitelja, koji je na FINI zaprimljen 20.02.2013. Isto tako, nije sporno da je Rješenje, kao osnova za plaćanje, isknjiženo iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje dana 04.08.2018., zbog nemogućnosti naplate sukladno čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" br. 68/18., 2/20., 47/20., 46/20., 83/20., 133/20.). Nadalje, tuženik je 05.12.2025. ponovno FINI podnio zahtjev za izravnu naplatu protiv tužitelja po istoj osnovi za plaćanje.

Sukladno čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., u nastavku: „ZOO“):

„Sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare.“

Nadalje, čl. 241. ZOO-a propisuje:

„Zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.“

te čl. 245. st. 1., st. 3. i st. 5. propisuju:

„Nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru.“

„Kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način.“

„Isto vrijedi i kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja.“

Stoga je neupitno da je podnošenjem prvog zahtjeva za izravnu naplatu dana 20.02.2013. došlo do prekida zastare sukladno čl. 241. ZOO-a te da je zastara ponovno krenula teći protekom 04.08.2018., odnosno kada je FINA prestala izvršavati Rješenje kao osnovu za plaćanje. Slijedom navedenog, zahtjev za izravnu naplatu od 05.12.2025. podnesen je unutar desetogodišnjeg zakonskog roka iz čl.233. st. 1. ZOO-a.

Navedeno pravno shvaćanje tj. da u slučaju prestanka izvršavanja osnove za plaćanje zastara ponovno kreće teći od datum prestanka izvršavanja osnove, ustaljeno je u recentnoj sudskoj praksi. U tom vidu sudili su Županijski sud u Varaždinu u predmetu posl. br. GŽ-768/2024, Županijski sud u Osijeku u predmetu posl. br. GŽ-

1399/2025, Županijski sud u Karlovcu u predmetu posl. br. GŽ-1070/2024, Županijski sud u Zagrebu u predmetu posl. br. GŽ-2235/2023 i dr.

Shodno svemu navedenom, predlaže da sud odbije kao neosnovanu tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja te da naloži tužitelju da tuženiku nadoknadi trošak postupka.

3. Radi razjašnjenja spornih činjenica sud je izvršio uvid u cjelokupni spis ovoga suda pod poslovnim brojem P-245/2026, tj. uvid u sudsku praksu (list 4-6, 57-71, 75-78), u zaključak i rješenje ovoga suda pod poslovnim brojem Ovr-485/2026-5. od 11. ožujka 2026. godine (list 7-11), u specifikaciju FINA-e o izvršenju osnova za plaćanje OVRV-8847/2012 (list 14), u zahtjev za naplatu od 5. prosinca 2025. godine (list 15-18), u prijedlog i rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba OVRV-8847/2012 od 27. lipnja 2012. godine (list 19-20), u očevidnik svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate FINA-e za tužitelja (list 21-50), u specifikaciju o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje (list 74), u očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje bez specifikacije naplate za tužitelja (list 93), u dopis javnog bilježnika Željke Maroslavac (list 94), u ovršni spis ovoga suda Ovr-485/2026, te izveo dokaz saslušanjem tužitelja (list 100-101).

4. Izvedene dokaze sud je cijenio u smislu članka 8. ZPP-a.

5. Tužitelj svojim tužbenim zahtjevom traži da se proglasi nedopuštenom pljenidba i prijenos u postupku izravne naplate koja se vodi na računima tužitelja Marijana Gloca iz Turčević Polja, Grubišno Polje, Turčević Polje 61, OIB: 27456325601 kod Financijske agencije na temelju ovršne isprave – rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Željke Maroslavac od dana 27. lipnja 2012. godine, posl. broj Ovr-8847/12 budući da je nastupila apsolutna zastara i da tuženik kao ovrhovoditelj je neosnovano pokrenuo ovršni postupak.

Dakle, među strankama je sporno da li je nastupila zastara potraživanja.

6. Među strankama nije sporno, a isto se utvrđuje uvidom u zaključak i rješenje ovoga suda Ovr-485/2026-5. od 11. ožujka 2026. godine kao i u ovršni spis Ovr-485/2026, da je tužitelj kao ovršenik podnio sudu prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim kao i prijedlog za odgodu ovrhe ističući da je njemu kao ovršeniku blokiran račun na temelju zahtjeva za izravnu naplatu upućenog FINA-i dana 5. prosinca 2025. godine temeljem vjerodostojne isprave javnog bilježnika Željke Maroslavac od 27. lipnja 2012. godine pod poslovnim brojem OVRV-8847/12 a radi naplate potraživanja glavnice u iznosu od 63,71€ ili 480,00KN i troškova ovršnog postupka u iznosu od 132,23€ ili 996,25KN, sve sa zakonskom zateznom kamatom, zbog toga što je nastupila apsolutna zastara i da je ovrha nedopuštena.

7. Odlučujući o prijedlogu tužitelja kao ovršenika, sud je donio zaključak i rješenje Ovr-485/2026-5. dana 11. ožujka 2026. godine kojom je ovršenika a ovdje tužitelja uputio na pokretanje parnice radi proglašenja izravne naplate kod Financijske agencije povodom zahtjeva ovrhovoditelja Hrvatske radiotelevizije, Prisavlje 3, Zagreb, OIB: 68419124305, na temelju rješenja javnog bilježnika Željke Maroslavac od 27. lipnja 2012. godine pod poslovnim brojem OVRV-8847/12, nedopuštenom zbog razloga zbog kojih je podnio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenima, tj. da je nastupila zastara tražbine ovrhovoditelja (čl. 50. st.1. toč 11. Ovršnog zakona), te je naložio Financijskoj agenciji da u postupku iz ovog zaključka

odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava do pravomoćne odluke suda o prijedlogu ovršenika radi proglašenja nedopuštenom pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava ovršenika.

8. Uvidom u prijedlog i rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod poslovnim brojem OVRV-8847/2012 od 27. lipnja 2012. godine doneseno po javnom bilježniku Željki Maroslavac iz Zagreba, utvrđuje se da je tuženik kao ovrhovoditelj pokrenuo ovršni postupak protiv tužitelja kao ovršenika radi namirenja ovršne tražbine i to glavnice u iznosu od 480,00KN uvećano za zakonske zatezne kamate a što se odnosi na pristojbu u mjesečnom iznosu 80,00KN za razdoblje od lipnja do prosinca 2011. godine, kao i troškove postupka u iznosu od 996,25KN, te je javni bilježnik i donio navedeno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave prihvaćajući prijedlog tuženika kao ovrhovoditelja osnovanim i koje rješenje je postalo pravomoćno 6. kolovoza 2012. godine.

9. Uvidom u očevidnik FINA-e svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate na dan 9. prosinca 2025. godine, utvrđuje se da je na strani 4. pod rednim brojem 5, FINA zaprimila osnovu za namirenje tražbine i to rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod poslovnim brojem OVRV-8847/2012 na dan 20. veljače 2013. godine, te da je utvrđena nemogućnost namirenja temeljem čl. 12. PONS-a, a iz specifikacije FINA-e o nemogućnosti izvršenja osnova za plaćanje utvrđuje se da je FINA prestala sa izvršenjem osnove OVRV-8847/12 koja je zaprimljena 20. veljače 2013. godine dana 4. kolovoza 2018. godine i da je isknjižen dug tuženika kao ovrhovoditelja u iznosu od 349,30€, da bi pod rednim brojem 37. ponovo zaprimila osnovu za namirenje tražbine i to rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod poslovnim brojem OVRV-8847/2012 dana 5. prosinca 2025. godine koja je tražbina u cijelosti provedena 8. prosinca 2025. godine, pa se utvrđuje da po toj osnovi tuženik kao ovrhovoditelj nema više potraživanja.

10. Dakle, među strankama je sporno da li je nastupila zastara potraživanja tuženika kao ovrhovoditelja prema tuženiku kao ovršeniku a što tužitelj tvrdi da je nastupila zastara, a tuženik osporava.

11. Cijeneći izvedene dokaze sud nalazi da nije nastupila zastara potraživanja.

12. Naime, nesporno je da je ovršna isprava temeljem koje je pokrenut ovršni postupak zahtjevom za izravnu naplatu FINA-i pljenidbom novčanih sredstava koje tužitelj kao ovršenik ima na računu kod banaka, rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave doneseno po javnom bilježniku Željki Maroslavac iz Zagreba pod poslovnim brojem Ovrv-8847/2012 od 27. lipnja 2012. godine koje je postalo pravomoćno 6. kolovoza 2012. godine.

Člankom 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom odnosno javnobilježničkim aktom zastarijevaju za 10 godina, pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare.

Dakle, u smislu citirane odredbe Zakona o obveznim odnosima tražbina utvrđena u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donesenom po javnom

bilježniku Željki Maroslavac iz Zagreba pod poslovnim brojem Ovr-8847/2012 od 27. lipnja 2012. godine koje je postalo pravomoćno 6. kolovoza 2012. godine zastarijeva za 10 godina, tj. zastara bi trebala nastupiti 7. kolovoza 2022. godine pod uvjetom da nije došlo do prekida zastare.

Člankom 241. Zakona o obveznim odnosima propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe ili svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja osiguranja ili ostvarenja tražbine.

Isto tako, čl. 245. st. 1., 3., 4. i 5. Zakona o obveznim odnosima propisano je da nakon prekida zastara počinje teći iznova a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način. Kad je prekid zastare nastao prijavom tražbine u stečajnom postupku zastara počinje teći iznova od dana okončanja tog postupka. Isto vrijedi i kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja.

13. U postupku je utvrđeno da je tuženik kao ovrhovoditelj podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave općenito na imovini tuženika kao ovršenika, javnom bilježniku Željki Maroslavac iz Zagreba, dana 18. lipnja 2012. godine, koja je donijela rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave OVRV-8847/2012 dana 27. lipnja 2012. godine koje je postalo pravomoćno 6. kolovoza 2012. godine a radi namirenja novčane tražbine u iznosu od 480,00KN, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koje teku od dospijeća pojedinog računa, tj. od 15. srpnja 2011. godine pa do isplate, pa onda sud zaključuje da je podnošenjem prijedloga došlo do prekida zastare potraživanja, a isto tako se utvrđuje iz Očevidnika FINA-e svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate da je tuženik kao ovrhovoditelj navedeno rješenje javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba OVRV-8847/12 dostavio FINA-i radi naplate i da je FINA isto primila 20. veljače 2013. godine pa stoga sud nalazi da je navedenom radnjom došlo do prekida zastare.

14. Isto tako, uvidom u specifikaciju FINA-e o nemogućnosti izvršenja osnova za plaćanje, a među strankama nije niti sporno da je FINA-prestala sa izvršenjem dana 4. kolovoza 2018. godine temeljem čl. 12. ZPONS-a, pa onda zastara ponovo počinje teći 5. kolovoza 2018. godine.

15. Kako je tuženik kao ovršenik podnio zahtjev za izravnu naplatu ponovo dana 5. prosinca 2025. godine a temeljem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave doneseno po javnom bilježniku Želji Maroslavac OVRV-8847/2012-1. to onda nije pretekao zastarni rok od 10 godina imajući u vidu da je zastara ponovo počela teći 5. kolovoza 2018. godine.

16. Osim toga, sud nalazi da je došlo do prekida zastare i podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu koju je tuženik kao ovrhovoditelj podnio FINA-i 5. prosinca 2025. godine s obzirom da do nemogućnosti izvršenja nije došlo krivnjom tuženika kao ovrhovoditelja, pa onda zastara počinje ponovo teći od slijedećeg dana kada je FINA prestala izvršavati osnovu za plaćanje, tj. 5. kolovoza 2018. godine, a koji pravni stav je iznesen u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem Rev-

943/17 i Rev-1667/17, u kojim odlukama je izraženi pravni stav da zastara ne nastupa u situaciji kada je do obustave ovršnog postupka došlo iz razloga koji leži isključivo na ovršeniku.

Sukladno članku 242. Zakona o obveznim odnosima propisano je da prekid zastare izvršen podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, smatra se da nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo. Isto tako smatra se da nije bilo prekida ako vjerovnikova tužba ili zahtjev bude odbačen ili odbijen ili ako određena mjera osiguranja bude stavljena van snage.

Stoga kako nije došlo do prestanka izvršenja osnove kod FINA-e temeljem nekih od razloga navedenih u čl. 242. Zakona o obveznim odnosima a kako nije protekao propisani zastarni rok od 10 godina u smislu čl. 233. Zakona o obveznim odnosima, to onda sud cijeni da je prigovor tužitelja da je nastupila zastara potraživanja neosnovan, pa je odlučio kao u izreci.

17. O troškovima postupka sud je odlučio temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a te odlučio da tužitelj nema pravo na troškove postupka s obzirom da je isti u cijelosti izgubio u parnici, a u odnosu na zahtjev tuženika sud je odlučio temeljem čl. 164. st. 1. ZPP-a s obzirom da je isti bio dužan određeno postaviti zahtjev za naknadom troškova iako je u odgovoru na tužbu naveo da potražuje troškove.

U Grubišnom Polju, 28. srpnja 2026. godine

S u t k i n j a :

Milka Katić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom sudu drugog stupnja. Žalba se podnosi putem ovoga suda pismeno u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana od ročišta za objavu presude tj. 28. srpnja 2026. godine, s tim da rokovi za podnošenje žalbe ne teku od 1. do 15. kolovoza 2026. godine (čl. 348. st. 4. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088b-4a9ba**

Kontrolni broj: **0870f-864bc-a4701**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.